

SPEUR- & REDDINGSWERK

cursus met de grote jongens

Begin dit jaar zijn Rowan (toen 14 maanden) en ik begonnen aan de basiscursus speur- en reddingwerk bij de Stichting Leonbergse Reddingshonden werkgroep (SLRHW).

Leonberger? Hoor ik je denken ... ja ook andere rassen zijn toegestaan, maar het leuke is dat de mede-oprichters (Ed en Lidy Tielman, inmiddels woonachtig in Zweden) destijds ook een Finse Lappenhond hadden.

Maar het blijft een apart gezicht zo'n 'kleine' Finse Lappenhond tussen die grote jongens. De cursus is zondag om de week van 11.00 uur tot 14.00 uur en het is vooral bedoeld om lekker met je hond bezig te zijn, we zijn na de afronding van de cursus niet inzetbaar.

Een Finse Lappenhond is een echte werkhond, maar dat was voor mij niet dé reden om deze cursus te volgen. Mijn nieuwsgierigheid werd vooral gewekt doordat de vader van Rowan, Tarmo (van Hans Wieten & Kati Pietilainen) ook deze cursus gedaan heeft.

Ik was benieuwd of Rowan ook zo'n goeie speurder zou zijn.

Vorig jaar was er ook een workshop geregeld vanuit de FLVN, maar toen was Rowan nog te klein om mee te doen. We zijn wel mee gegaan om foto's te maken en ik was zelf al meteen enthousiast.

De eerste les was een theorieles en we werden aan mekaar voorgesteld (15 deelnemers; 14 Leonbergers en 1 Finse Lappenhond), daarna werden alle lessen buiten gegeven. De locatie is echt geweldig; in het bos (oefenterrein van het leger) bij de heide van Ermelo. Voor mij echt om de hoek, dus dat is helemaal mooi meegenomen ;-)

De lessen van de basiscursus zijn opgedeeld in 3 onderdelen; speuren, vlakke revieren en sorteren/apporteren.

Bij speuren wordt er een spoor uitgezet (mensengeur), de eerste lessen doe je dat zelf en onderweg leg je verschillende voorwerpen neer. De hond wordt dan op het beginpunt gezet, bij een speciaal piketpaaltje en daar is het geurspoor ook extra aangezet. De hond krijgt een speurtuig en de speurlijn om. Door

het commando 'speur' en door naar het spoor te wijzen, ging Rowan zowaar aan de wandel. En dan is het vooral vertrouwen op je hond, zeker als je zelf het spoor niet uitgezet hebt. Het kost wel een paar lessen voordat het kwartje valt dat hij het voorwerp aan moet wijzen. Aan het einde van het spoor is het altijd een feestje; stoeien met zijn favoriete speeltje en een koekje.

Vlakte revieren is een heel ander onderdeel, maar ze gebruiken zeker hun geur. In het bos ligt een slachtoffer en het is de bedoeling dat de hond naar het slachtoffer toe gaat/rent na het commando 'vooruit'. Maar ze krijgen eerst een speciaal tuig of hesje aan en een bringsel wordt aan hun halsband gehangen. Als de hond bij het slachtoffer aangekomen is, is het de bedoeling dat hij het bringsel in zijn bek doet en vervolgens weer naar zijn baas komt. Door het bringsel in zijn bek te dragen, weet de baas dat de hond een slachtoffer gevonden heeft. Het bringsel wordt verstopt en door het commando 'waar is hij dan?' is het de bedoeling dat de hond je naar het slachtoffer brengt. Het lijkt allemaal onwerkelijk, maar echt ze kunnen het leren! Ook Rowan, alleen is het wel beter in speuren, want hij heeft niet altijd het bringsel in zijn bek en als het slachtoffer koekjes in zijn zak heeft, blijft hij ook liever gezellig bij het slachtoffer ... de slimmerik.

Het onderdeel apporteren en sorteren is vooral bedoeld om het bringsel terug brengen meer aandacht te geven. Bij sorteren is het de bedoeling dat ze jouw stokje tussen andere stokjes uitkiezen.

Bij alle onderdelen gaan we steeds een stapje verder. Daarnaast hebben we ook een keer een speurtocht met kompas gedaan met onderweg verschillende opdrachten, een hindernis parcours afgelegd en een EHBO les voor honden.

Begin mei hebben we ons certificaat voor de basiscursus behaald en in september zijn we verder gegaan met de vervolgcursus. Rowan deed het erg goed en ikzelf vond het erg jammer dat de 9 lessen er alweer opzaten. Ik merkte ook dat hij het super leuk vond. Als ik, voor hem inmiddels bekende, rugzak met

daarin het cursusmateriaal pakte en we de auto instapte, zag je het al aan zijn gedrag. Als we op de locatie aankwamen werd hij onrustig en super enthousiast. Als hij zijn speurtuig of reddinghesje om krijgt begint hij ook enthousiast te blaffen op z'n Finse Laps ... en dat komt echt niet in de buurt van de zware blaf van een Leonberger.

Bij de vervolgcursus (6 lessen) ga je weer een stapje hoger; afstanden worden groter, sporen blijven langer liggen voordat je het gaat volgen, sporen kruisen, voorwerpen veranderen, slachtoffer in een boom en meerder

slachtoffers die gevonden moeten worden. We eindigen met een reddingsoefening die in scene gezet is. Er waren 2 vliegtuigen tegen mekaar aangeboden en de slachtoffers en verschillende voorwerpen lagen verspreid in het bos. Aan ons de taak om in een linie het bos leeg te speuren. Super ervaring!

Het is echt ongelooflijk hoe slim onze Finse Lappenhonden zijn. Vooral bij het speuren moet je ontzettend op je hond vertrouwen en als je dan te horen krijgt dat je hond echt aanleg heeft, dan ben je toch wel super trots op je woef!

Nu we ook de vervolgcursus hebben afgerond, gaan we proberen deel te nemen aan de alpha groep van deze stichting. Hiervoor moeten we eerst examen doen (spannend!!!). Maar we mogen ook mee doen aan de plusdagen die 6 keer per jaar georganiseerd worden. Maar het zou wel super gaaf zijn als er een Finse Lappenhond bij de alpha groep van de Stichting Leonbergse Reddingshonden werkgroep hoort.

Claudia Klaassen